

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਬਾਪ ਜਿਹੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਨਿਊ ਵਰਲਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇੱਕਦਮ ਅਜਾਮਿੱਲ ਜੈਸੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ-ਨਰਾਇਣ ਜਿਵੇਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਾਪਿਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਲਾਈਕ ਬਣ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੁੰਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ। ਉੱਥੇ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ, ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ, ਗਾਈਡ ਬਣੋ। ਗੋਇਆ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਹਨ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵਾਪਿਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਥੇ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਸਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਨਿਰਵਾਨਾਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੇ ਰਚੇਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਉਸ ਇੱਕ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਭ ਦੀ ਆਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਦੂਰ ਦੇਸ਼, ਪਰਮਧਾਮ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਿੰਦੂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਹੈ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਸਰਵ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ। ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਜਾਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਜਾ-ਰਾਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਬਾਪ ਨੇ। ਬਾਪ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੇ ਇਹ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਲੱਖਪਤੀ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ? ਕਿਵੇਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ? ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ। ਕੀ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਜੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਫੱਲ ਪਾਇਆ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਕਾਰਨ ਸਭ ਹੋਰ-ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਰਿਟਰਨ ਹੋਣਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ। ਜੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ-ਜੇ ਜਿਸ ਦਾ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਝਾੜ ਹੈ, ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਟੀਊਬਾ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਢਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਮਹੰਸ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦਾ ਫੋਲੋਵਰਸ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਹਨ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਫਾਲਵਰਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ, ਭਗਤੀ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫੱਲ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਰਿਲੀਜਨ ਇਜ਼ ਮਾਈਟ। ਬਾਪ ਰੀਲੀਜਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਮਾਈਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਾ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਹੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ, ਸਭ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਦਗਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ। ਮੁੱਕਤੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਣ ਹੋਇਆ?

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਹੋ, ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਆਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੇ ਲਾਈਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਲਾਈਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਿੰਸਾ-ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਨਿਉ ਵਰਲਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਅਜਾਮਿਲ ਜਿਹੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਇਥੇ ਦਾ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਪੇੜੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪੇੜੀ ਹੈ ਹੀ ਥੱਲੇ ਡਿਗਣ ਦੀ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ...ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ, ਬੁੱਧ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਲੇ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਫੇਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ-ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਥਾਰਥ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣੇ ਹੋ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਰਿਸ਼ੀ-ਮੁੰਨੀ ਸਭ ਨੇਤੀ-ਨੇਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਵਰਗ ਹੈ ਸੱਚਖੰਡ, ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਥੇ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਉਮਰ ਵੀ ਬੜੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਯੋਗੀ। ਇਥੇ ਹਨ ਅਪਵਿੱਤਰ ਭੋਗੀ। ਪੇੜੀ ਉਤਰਦੇ-ਉਤਰਦੇ ਉਮਰ ਘਟਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਥੇ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਕਦੇ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ। ਤਾਂ ਇਥੇ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਰੋਣਾ-ਚਿਲਾਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸੁਨ ਰਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮਹਾਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਦੀ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਦਯ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੰਧੇਰੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਵੀ ਖਾਢੇ, ਟਿੱਪੜ ਵੀ ਘਿਸਾਈ, ਪੈਸੇ ਵੀ ਖਲਾਸ ਕੀਤੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਰਿਹਵਾਸੀ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਵੇ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਯੋਗਬੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਾ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਨੀ ਹੈ, ਨਾ ਲੜਨਾ-ਝਗੜਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਲਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕੀ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤਾਂ ਇਥੇ ਬੜੀ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਪੇੜੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਬਗੈਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪੂਰੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਪਰੰਤੂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਹੈ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਦਿਆਲਿਆ। ਇਥੇ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਹੋਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਥੇ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੈਲ ਤੋਂ ਹੈਵਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਬਾ ਦਾ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਪੇਲਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਬਬੂਰੀਨਾਥ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਕੇ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਯੋਗੀ, ਤੱਤਵ ਯੋਗੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਗੋਇਆ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਹੀਰੇਤੁਲਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਜਯੰਤੀਆਂ ਕੇੜੀ ਤੁਲਜ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ। ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਐਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਇਹ ਨੋਲਜ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਵਿੱਚ ਰਚਤਾ

ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਚਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੈਨ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁੱਖ-ਚੈਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਰਾਤ ਦੀ ਕਲਾਸ :- ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵੇ ਡਾਈਨੇਸਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ, ਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸੁਨਣਗੇ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਦੇਖੋਗੇ - ਲੱਖਾਂ, ਕਰੋੜਾਂ ਸਮਝਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੀ ਇਵੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹੋਪਲੈੱਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਮੌਤ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਸਮੇਂ ਇਵੇ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘੁਟਕਾ ਖਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਬੜੇ ਸਮਝਣਗੇ, ਜੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਮਰ ਵੀ ਜਾਣਗੇ। ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਜਿਹੜੇ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਘਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖੋਗੇ। ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਚੌਂਜ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਫਿਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬੌਮਬਸ ਡਿਗਣਗੇ। ਹੁਣ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਕਰੋ, ਵਚਨ ਦਵੇ ਅਸੀਂ ਬੰਬਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਬੜੀ ਰਹਿਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਓਵੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪਾਉਣਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹਜੇ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਦ ਘਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਦ ਵੀ ਚੰਗਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਜਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਓਵੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਵੇਗਾ, ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਅੱਛਾ - ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਗੁੱਡਨਾਈਟ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣ ਯੋਗਬੱਲ ਨਾਲ ਇਸ ਹੈਲ ਨੂੰ ਹੈਵਨ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਫੇਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ-ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਯੋਗ-ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਗਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਭਵ:

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਮੇਰਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ - ਚਾਹੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੈ, ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੈ, ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਯੁਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਨੇਤਾ ਹੋਣ, ਅਭਿਨੇਤਾ ਹੋਣ, ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਜਾਣਿਆ! ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ ਹੋ ਫ਼ਲਕ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੱਬਦੇ ਰਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਏ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਯ(ਪਿਆਰੇ) ਲੱਗਦੇ ਹਨ।
